Trăiască 1 Mai, Ziua internaţională a oamenilor muncii!

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SINT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 17 (749) * joi 28 aprilie 1960 * 8 pagini 30 bani

Rîde iarăşi primăvara
Peste cîmpuri, peste plai,
Veselia umple ţara
C-a venit intîiul Mai..."

In ziua aceasta, plini de veselie şi voie bună, v-aţi unit şi voi glasurile cu ale părinţilor voştri în cîntecul simplu şi optimist, care vesteşte marea sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni. Ştiţi, voi, cum s-a născut această zi ?

Chicago, 1 Mai 1886. O mare demonstraţie şi o grevă cum nu mai fusese cunoscută alta pînă atunci a cuprins oraşul. Principala dorinţă a muncitorilor era ca ziua de lucru să fie de 8 ore. Burghezia, inspăimîntată de puternica manifestaţie a muncitorilor, a început să-i reprime. Peste trei ani în 1889, în amintirea acestui eveniment, Congresul I al Internaţionalei a II-a a hotărît ca în fiecare an, la 1 Mai, să se organizeze demonstraţii ale muncitorilor. Pentru prima oară, ziua de 1 Mai s-a sărbătorit în 1890 în mai multe ţări, printre care Rusia, Anglia, Franţa şi Germania.

Aşa s-a născut ziua de 1 Mai, ca o zi de luptă a muncitorilor de pretutindeni, împotriva exploatării şi mizeriei.

Pentru clasa muncitoare din ţara noastră, inaintea eliberării, ziua de 1 Mai a fost o zi de luptă împotriva regimului burghezo-moşieresc. Zilele acelea negre însă au apus. După 23 August 1944, ziua de 1 Mai a devenit cea mai frumoasă zi a primăverii. Intîi Mai s-a transformat, an de an, de atunci, într-un minunat prilej de trecere în revistă a succeselor pe care le obţin în munca lor, părinţii şi fraţii voştri mai mari.

In anul acesta pregătirile pentru marea sărbătoare au început încă de mult. Ca şi in anii trecuţi, neastîmpărul începe să vă cuprindă şi pe voi. In casă totul este curat. Florile proaspete au fost frumos aranjate, pomii din faţa caselor au fost văruiţi, grădinile săpate Pe balcon mai trebuie aranjat un covor frumos, pe care veţi prinde lozinca : „Trăiască 1 Mai !" şi ...nu urmează decît să aşteptaţi ca în zorii lui 1 Mai să porniţi alături de cei mari la uriaşa demonstraţie. Alături de tatăl, mama sau fratele vostru, veţi păşi pe poarta casei fiecare cu buchetul de flori în mînă pe care-l veţi păstra pentru a-l flutura deasupra capului, în semn de salut şi recunoştinţă, atunci cînd veţi trece prin faţa tribunelor oficiale, în care se află conducători de partid şi de stat, şi reprezentanţi ai oamenilor muncii.

Cînd veţi trece prin faţa tribunelor, văzîndu-i pe reprezentanţii oamenilor muncii, mulţimea gîndurilor vă vor încălzi inima. Ei sînt reprezentanţii celor care se pregătesc să întîmpine Congresul al III-lea al P.M.R., depăşind zi de zi sarcinile de plan, reprezentanţii celor care prin munca lor neobosită fac ca patria noastră scumpă să devină tot mai puternică şi infloritoare.

In ziua de 1 Mai şi voi, pionierii şi şcolarii, raportaţi partidului despre succesele voastre la învăţătură şi activitate pionierească. Multe şi nenumărate sînt succesele voastre, închinate zilei de 1 Mai. Iată, doar cîteva din acestea : Pionierii din unitatea Şcolii de 7 ani comuna Valcani, regiunea Timişoara, unde nu există nici un corigent şi toţi cei 70 de pionieri au note peste 7 ; pionierii din comuna Nicoreşti, regiunea Galaţi, au trimis Reşiţei peste 3.000 kg fier vechi ; pionierii din Casimcea, regiunea Constanţa, au ajutat la curăţirea a peste 30 ha izlaz pentru păşunatul oilor ; pionierii comunei Cosula, raionul Botoşani, au depus 1.200 de ore de muncă patriotică pentru construirea noii şcoli ; pionierii din Vîlcăneşti, regiunea Ploeşti, au plantat 4.000 puieţi de stejar în pădurea din apropiere.

Sărbătorim 1 Mai liberi, în muncă şi veselie, dornici de mai bine, sub cerul senin al patriei dragi. In aceste zile gîndurile noastre se îndreaptă spre muncitorii din ţările capitaliste şi ţările înrobite de colonialişti, care-şi sărbătoresc ziua de 1 Mai în focul luptei necruţătoare împotriva asupririi şi exploatării, pentru o viaţă liberă. In aceste ţări asuprite mai sînt mulţi copii de-o seamă cu voi, muritori de foame, dezbrăcaţi şi care nu cunosc bucuria de a învăţa.

Pentru poporul nostru, ziua de 1 Mai înseamnă un nou prilej de a ne alătura mai mult de marele popor sovietic, constructor al comunismului, de cei ce doresc pacea, şi luptă neobosit pentru apărarea ei.

SCINTEIA PIONIERULUI

Din viața pioniereasca

Trecere în revistă

Despre trecerea în revistă organizată de colectivul de conducere al unității noastre, am mai amintit într-una din scrisorile trecute. De data aceasta, m-am gîndit că ar fi bine să povestesc despre acțiunea noastră mai pe larg, cu mai multe amănunte.

Ne-am gîndit și noi, ca și ceilalți pionieri, ce acțiuni să organizăm în cinstea zilei de 1 Mai și a celui de al III-lea Congres al partidului. „Trebuie să fie o acțiune deosebit de interesantă", ne-am zis și așa, într una din zile, colectivul de conducere al unității a hotărît să organizeze o trecere în revistă. Aceasta acțiune este o întrecere între detașamente. Obiectivele ei sînt: învățătura, munca patriotică și participarea la concursurile tradiționale.

Pentru învățătură, în detașamente nu trebuie să fie nici un pionier corigent și cît mai mulți pionieri cu medii de la șapte în sus. Pentru aceasta, în grupele și detașamentele unității noastre toți pionierii fruntași la învățătură își ajută colegii rămași în urmă. Mulți dintre ei învață împreună, acasă sau la școală și participă cu regularitate la orele de consultații. In al doilea rînd, detașamentele trebuie să efectueze cît mai multe ore de muncă patriotică și să colecteze cît mai mult fier vechi, iar la concursurile tradiționale, trebuie să fie un număr cît mai mare de participanți. Pionierii de la cercul micilor tehnicieni să lucreze cît mai multe obiecte frumoase cu care să se poată prezenta la concurs. De asemenea, micii naturaliști nu trebuie să rămînă în urmă cu nici o lucrare pe terenul lor. Nici cei de la concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" nu vor să se lase mai prejos și vor organiza excursii, vor alcătui albume cu desene și vederi ale celor mai noi realizări din orașul nostru.

In afară de acestea, în fiecare detașament se va ține cîte o adunare care să vorbească despre lupta partidului și să exprime recunoștința noastră față de partidul care ne-a dăruit o viață atît de fericită.

In detașamentul din care fac parte s-a și ținut o asemenea adunare. Atunci, am vorbit despre „Trecutul eroic de luptă al P.C.R.". Adunarea s-a încheiat cu un frumos program artistic la care pionierii au recitat poezii și au cîntat cîntece despre patrie și partid. Colectivul unității a proiectat un diafilm cu titlul „Doftana" iar tovarășul instructor a vorbit despre această înfricoșătoare închisoare unde au fost închiși de către burghezie cei mai buni fii ai clasei muncitoare.

Acum, pentru că am intrat în etapa a doua, pionierii au noi planuri pentru a face acțiunea noastră mai interesantă. Astfel, detașamentele unității noastre vor strînge încă 17.000 kg fier vechi, vor organiza un jurnal vorbit despre realizările partidului. De asemenea, vom invita în mijlocul nostru membri de partid, muncitori fruntași care să ne povestească despre viața muncitorilor în trecut, despre lupta pentru o viață mai bună, despre felul în care partidul a condus clasa muncitoare pentru a realiza atîtea lucruri minunate, pentru a construi socialismul. Despre lupta P.C.R. înainte de 23 August 1944, vom alcătui și un album.

Printre toate acestea nu am uitat nici munca patriotică. Vom ajuta la înfrumusețarea școlii și a străzii...

Cînd trecerea în revistă se va termina, detașamentul fruntaș va primi cupa și steagul de detașament fruntaș din partea colectivului de conducere al unității

Pioniera
CĂTĂLINA POPESCU
cl. a VII-a B, Școala medie nr. 2, „Frații Buzești", Craiova

Sub privirile lui Ilici

Unele fete își alungaseră somnul încă din zorii zilei, de la cinci și șase dimineața, altele adormiseră cu greu, către miezul nopții, pîndind cu nerăbdare mersul prea încet al acelor ceasornicului... Fapt este că a doua zi, în timp ce se îndreptau împreună cu intreaga unitate către minunatul edificiu al Casei Scînteii, erau cu toate mai mult decît emoționate. Iar roșeața obrajilor și bătăile inimii au sporit atunci cînd au zărit sclipind în soarele puternic al primăverii, monumentul de marmură și bronz al lui Ilici. Și în vreme ce trecătorii se opreau curioși din drum, în vreme ce garda de onoare a monumentului se schimba, iar drapelele care-l străjuiau șuierau în bătaia vîntului, unitatea s-a aliniat în careu...

Ceremonialul pionieresc s-a desfășurat solemn în fața monumentului, la picioarele căruia florile depuse cu o zi mai înainte, cu prilejul inaugurării, sporiseră și revărsau în jur bogăție de culori.

— Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne...

Angajamentul solemn răsună cu putere. Clipa mult așteptată sosise. Unitatea de la Școala de 7 ani nr. 120 primea în rîndurile ei pe noii pionieri. Oarjă Sanda, Marina Luțescu, Oprea Mariana și ceilalți erau fericiți; și pe piepturile lor strălucea acum cravata roșie. Privindu-l pe Lenin, ele hotărau: vor învăța, vor munci și vor trăi așa cum a învățat, a muncit și a trăit el, pentru fericirea celor mulți.

S. ALEXANDRU

Urmași demni ai lui Lenin

Zeci de copii privesc hotărîți, cu încredere. In fața lor stă chipul săpat în marmură al lui Lenin, încadrat între drapele roșii. In sală e liniște, de emoționați ce sînt, pionierii nici nu îndráznesc să-și mute privirea.

— Pionieri, pentru începerea adunării, drepți!

— Pionieri, dlia naciala sbora, smirno!

Și cele două unități, cea de la Școala medie nr. 38 și o unitate de pionieri sovietici, își încep adunarea festivă în cinstea împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin. Un bătrînel cu părul alb, cu glasul sfătos, tovarășul Alexandru Boican, le povestește cum l-a văzut pe Lenin. Cuvintele lui aprind luminițe în ochii ageri ai pionierilor.

Clipe emoționante. Un grup de școlari, romîni și sovietici, intră în marea familie pionierească! In muzeul „V. I. Lenin", printre portrete și sculpturi, sub drapelele unităților, Constanța Stan și Lena Filippe, Ștefan Rădulescu și Irina Luchianova, Anișoara Stancu și Leonea Supran, au primit în această memorabilă zi a celei de a 90-a aniversări a nașterii lui Lenin, roșia cravată de pionier. Privind în jur, toți au același gînd, aceeași dorință: să fie demni urmași ai lui Lenin.

G. COSTIN

SUCCES, LAURA!

Are ochii albaștri, păr castaniu și note de zece pe toată linia! E președintă de detașament, prietenă bună și modestă. O cheamă Laura Andrei și e în clasa a IV-a B, la Școala medie „I. L. Caragiale".

Fără îndoială, cele spuse pînă aici sînt deosebit de importante. Dar cel mai important lucru este totuși faptul că ea, ca președintă de detașament, e iubită de colectivul de pionieri, e respectată, ascultată. A știut să cîștige prietenia tuturor. Mihaela Prăun, președintă de grupă, deci membră în colectivul de conducere al detașamentului, are despre Laura numai cuvinte de laudă:

„Ne mobilizează la diferite acțiuni interesante. De exemplu, a propus să facem un concurs „Drumeții veseli" cu tema „Să cunoaștem istoria patriei", concurs pe care l-am realizat și a avut rezultate minunate. Laura ne cheamă la diferite jocuri în curte sau în clasă, în recreații, și ne învață chiar jocuri noi. La „Jocul corespondenței internaționale cu pionierii din țările de democrație populară" ea a reușit să mobilizeze mulți colegi din clasă. In felul acesta fiecare pionier participant își va face o colecție frumoasă de ilustrate.

— Pe mine, spune Maria Dinu m-a ajutat mult anul trecut la învățătură. Rămăsesem în urmă cu lecțiile iar ea era președintă de grupă. Ajutorul dat atunci îl mai simt și astăzi. De aceea, cînd a fost propusă pentru a fi aleasă președintă de detașament, am ridicat mîna cu toată inima!

Stînd de vorbă mai tîrziu cu Laura am aflat și alte lucruri. In munca ei este ajutată ades de pionierii din clasă. Dar există unii care deși au note bune sînt egoiști, rupți de colectiv, care nu participă la frămîntările clasei, care nu vor să ajute pe colegii mai slabi la învățătură, ci, închiși într-o cochilie de indiferență, dîndu-și aere pline de superioritate, trec fără să miște un deget pe lîngă tot ce se petrece în clasă. Este cazul pionierului Tudor Buican. Cu pionieri de felul lui Tudor, Laura are mult de lucru și e greu. Dar ea e sigură că, ajutată de întregul detașament, va reuși!

Mult succes, Laura!

I. TOMA

La cercul de desen al Casei pionierilor din Roman, pionieri talentați și cu dragoste de artă, pătrund în tainele măiestriei artistice.

Iți mulțumim, Partid iubit!

Incă o carte pentru voi

In volumul „Să citim cu voce tare" aflat sub tipar la Editura tineretului, am adunat poezii scrise în ultimii cinci ani, multe dintre ele publicate chiar în „Scînteia pionierului".

Sînt versuri închinate vieții pionierești, iar altele cîntă evenimente însemnate din istoria poporului nostru, din lupta partidului pentru libertate, pentru viața fericită de azi a copiilor. Am căutat să le scriu într-o formă accesibilă, simplă, pentru a putea fi învățate pe de rost, citite acasă sau la serbările școlare și pionierești. Dacă am reușit sau nu să răspund așteptărilor și gusturilor alese ale cititorilor, o să aflu mai tîrziu de la voi, prieteni pionieri.

Cînd voi asculta aceste păreri, o să-mi iau îndrăzneala să mai scriu și alte poezii împletite din lumina mereu mai bogată a vieții noi din țara noastră.

ION BRAD

Cărți pentru copii: 1.368.000 exemplare!

De multe ori, grupuri de copii pornesc prin librării și încep să aleagă din mulțimea de cărți cu povești, frumoase, cu coperți colorate.

— Uite ce frumoasă-i asta!

— Ba cealaltă!

— Aceea de colo e și mai și!

Vă puteți închipui că nu-i deloc ușor să-ți alegi cîteva cărți cînd ai în față mii de volume din cele 1.164.900 exemplare, editate pentru copii numai în anul 1959.

In anul acesta, Editura tineretului pregătește pentru pionieri și școlari, pasionați cititori, apariția a 72 de titluri noi de cărți, în 1.368.000 de exemplare. Să tot citești!...

CELE 110...

...Palate și case ale pionierilor din țară adună în jurul lor sute și mii de pionieri. Zilnic, băieți și fete, pasionați radiofoniști sau aeromodeliști, gimnaști, artiști sau balerini, vin la cercurile de la casele și palatele pionierilor. Pentru toți sînt aici profesori care îi ajută să pătrundă tainele plantelor, să înțeleagă mecanismul mașinilor, să prețuiască frumusețea poeziei, a muzicii. In laboratoare înzestrate cu aparate de fizică și chimie, în sălile de gimnastică și „Camere de basme" copiii își petrec multe din zilele senine ale copilăriei lor.

Palatul pionierilor din București — dar al partidului pentru pionieri, a devenit cel mai drag loc al lor. Sînt atîtea cercuri, atîtea lucruri minunate!...

Spre palatul drag se îndreaptă zilnic zeci și sute de pionieri bucureșteni. De faptul că locul acesta le este drag, ne vorbesc cîteva cifre. Iată: anul trecut au participat 154.642 pionieri la activitățile de cerc și de masă, din care:

Circa 8.000 pionieri au frecventat într-o singură săptămînă cele peste 50 de cercuri.

Peste 60.000 de pionieri au participat la spectacolele date la palat.

Peste 146.600 pionieri au luat parte la acțiunile de masă organizate de Palatul pionierilor.

Iată Palatul pionierilor, cel mai drag loc de întîlnire al pionierilor bucureșteni.

Zile însorite, zile de neuitat

Cîteva date...

Ne-am obișnuit ca în fiecare an, cînd se apropie vacanța să auzim că zeci și sute de tabere se pregătesc să-i primească pe pionieri și școlari.

Datorită grijii pe care o are partidul pentru copiii patriei, anul trecut au funcționat 12 tabere centrale, care cuprindeau numai într-o singură serie un număr de aproape 2.000 de copii. Aceasta pe lîngă miile de copii care și-au petrecut vacanța în orașul copiilor, Năvodari, pe lîngă alte mii care au mers în cele 38 de tabere din cele mai frumoase stațiuni balneo-climaterice, pe lîngă cei 35.000 de pionieri care au fost în taberele organizate de Sfaturile populare.

...și amintiri de neuitat

In vara anului trecut ne-am petrecut o parte din vacanța de vară în Republica Cehoslovacă. A fost pentru prima dată cînd am trecut hotarele patriei. Eu și tovarășii mei, pionieri romîni, am trăit atunci zile minunate pe care nu le vom uita niciodată. Totul a fost pentru noi foarte frumos. Orașele, uzinile, școlile, parcurile. De peste tot am adus cu noi vederi și amintiri frumoase. Dar cea mai frumoasă rămîne primirea minunată pe care ne-au făcut-o pionierii cehoslovaci. Chiar din prima zi am legat multe prietenii. Eu m-am împrietenit cu Elena Cosoilova, de la Școala nr. 70 din Praga, o fetiță foarte drăguță și veselă. Era, ca și mine, membră în colectivul de conducere al unității. Am avut multe să ne spunem.

De multe ori îmi amintesc cu drag de zilele cînd încingeam jocuri vesele cu pionierii cehi. De multe ori mă gîndesc la Elena. Cînd îi răspund la scrisori, cînd aleg cele mai frumoase vederi, să-i arăt și eu cît de frumoasă e țara mea, parcă stau de vorbă cu ea.

Pentru bucuria vacanțelor, pentru zilele frumoase pe care le trăiesc, aduc partidului, părintelui drag, o caldă mulțumire.

PETRUȚA DRAGAN
președinta unității nr. 2,
Școala de 7 ani nr. 171,
București

'n tabără zilele însorite ale vacanței trec pe neștiute.

Sute și mii de cărți frumoase îi așteaptă pe pionieri și școlari în bibliotecile pentru copii. Iată-i pe cîțiva dintre pasionații cititori.

PE TERENURILE DE SPORT

SPORT

A sosit primăvara! Zilele calde și însorite te îndeamnă să-ți petreci timpul liber pe terenul de sport. De îndemnul acesta ascultă cei mai mulți pionieri și școlari. Iată, la Școala de 7 ani nr. 171 din București...

Echipa de volei se antrenează

Cu cîtva timp în urmă, pionierii au reamenajat terenul, iar acum au început antrenamentele. Să nu credeți că echipa lor este ca oricare alta. Echipa de băieți este fruntașă pe țară. Priceperea și-au dovedit-o anul trecut, la Spartachiada pionierilor și școlarilor, cînd echipa de volei a școlii lor s-a clasat pe primul loc. Forfotă întîlnești și pe...

Terenul de baschet

...al Școlii medii nr. 7. Echipa se antrenează. Pe pionierul Răzvan Ioachim, fruntaș la învățătură, îl întîlnești într-una din cele două săli de gimnastică. Ii place foarte mult gimnastica și exersează cu atenție figurile cele mai dificile. In școală mai sînt mulți pionieri ca Răzvan, sau ca Mioara Anastasiu din clasa a V-a care se pregătește să treacă toate probele de atletism.

★

Pe lîngă terenuri de sport, spațioase săli de gimnastică, pionierii au mulți profesori sub a căror îndrumare își dezvoltă calitățile sportive. Mulți pionieri, fruntași la învățătură, activează la diferite cluburi sportive. Și de aici se vede grija partidului pentru sportivii de mîine ai patriei.

Cu toate că zilele nu sînt încă destul de calde, „înotătoarele" se antrenează la bazinul.. acoperit.

La studioul de filme pentru copii

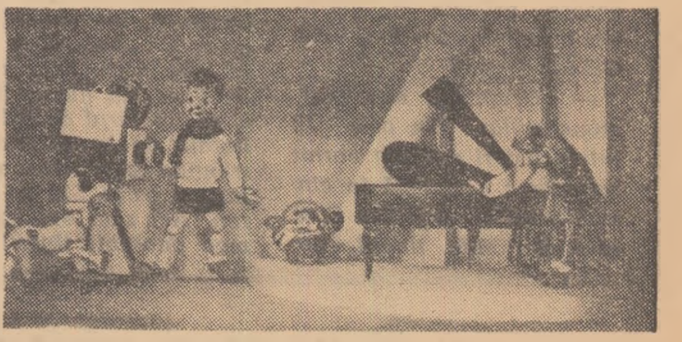
Desigur, celor mai mulți dintre pionieri și școlari le plac filmele... Curioși să aflăm noutăți despre filmele pentru copii, ne-am adresat cu cîteva întrebări tovarășului Bob Călinescu, regizor artistic.

— Ce ne puteți spune despre actualele filme pentru copii?

— *La noi, în studio, s-au filmat cîteva scenarii pentru cei mai tineri spectatori. Din cîte am aflat de la ei, filmul* „Dimineața Mihaelei" *a plăcut foarte mult pionierilor și școlarilor. Aceasta, pentru că tema filmului, programul zilei, îi interesează. Cu multă plăcere au primit și filmul* „O poveste dintr-o noapte cu lună" *și* „Musafiri nepoftiți"". *De succes s-au bucurat și filmele de desene animate cum ar fi* „Căluțul de foc".

— Despre noile filme pe care le pregătiți ce ne puteți spune?

— *Am început să pregătim cîteva filme noi. Printre acestea este filmul „A fost odată ca... acum", o poveste despre istoria filmului, o poveste despre copiii care plîng, cu titlul „In țara lui..." dar, în curînd, le veți vedea pe ecran așa că... Vor fi noi filme de desene animate. Pentru fiecare lucrăm cu multă atenție și dragoste. Vrem să le placă spectatorilor noștri, pionieri și școlari.*

Băiețașul, cățelușul și... instrumentele fac ultimele pregătiri. In curînd îi vom vedea în noile filme pentru copii.

IN FRUNTE, COMUNIȘTII!

Nu e uzină sau fabrică, sat sau oraș de pe cuprinsul țării care să nu se pregătească pentru a întîmpina cum se cuvine evenimentul de mare însemnătate în viața partidului și a întregului popor — cel de al III-lea Congres al P.M.R. Chemarea la întrecere socialistă lansată de colectivele celor 19 întreprinderi a găsit un larg ecou în rîndurile oamenilor muncii. Din toate colțurile țării au pornit scrisori înflăcărate de răspuns la marea întrecere socialistă, muncitorii, tehnicienii și inginerii din toate întreprinderile trecînd la traducerea în fapte a angajamentelor luate, dînd produse tot mai multe, de bună calitate și la un preț de cost cît mai scăzut, contribuind astfel în și mai mare măsură la înflorirea patriei noastre scumpe.

Am poposit zilele acestea la cîteva din cele 19 întreprinderi fruntașe care au lansat chemarea la întrecerea socialistă. Pretutindeni stăruie o atmosferă entuziastă, creatoare. Obiectivul aparatului nostru de fotografiat a înregistrat doar cîteva crîmpeie din munca însuflețită a celor care, avînd permanent exemplul comuniștilor, săvîrșesc adevărate fapte de eroism. Forjorii, cazangiii și ceilalți muncitori de la uzinele „1 Mai"-Ploești, bunăoară, dau bătălia pentru a realiza prin reducerea consumului de metal și alte măsuri, economii la prețul de cost în valoare de 5.000.000 lei! Numai cu metalul pe care-l vor economisi muncitorii cazangii, printre care comuniștii fruntași Gheorghe Constantin, Gheorghe Terecoasă, Gheorghe Dumitrescu și alții (foto 1) se pot construi trei vase de mare capacitate pentru prelucrarea țițeiului, avînd înălțimea de 25 m, sau 7 turle de sondă pentru instalațiile 4 LD pe care le vedeți în fotografie.

Deosebit de frumoase sînt și realizările colectivului Fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală. Din mîinile harnicelor muncitoare de aci vor ieși sute de mii de tricotaje, pardesie pentru femei, precum și 20.000 de confecții pentru fete, realizate din materia primă economisită peste plan. O contribuție importantă la realizarea celor 20.000 de rochițe și uniforme școlare, o aduce brigada condusă de comunista Maria Teodosiu, pe care o vedeți în fotografia nr. 2. Această brigadă dă săptămînal peste plan cîte 36 de rochițe și uniforme școlare.

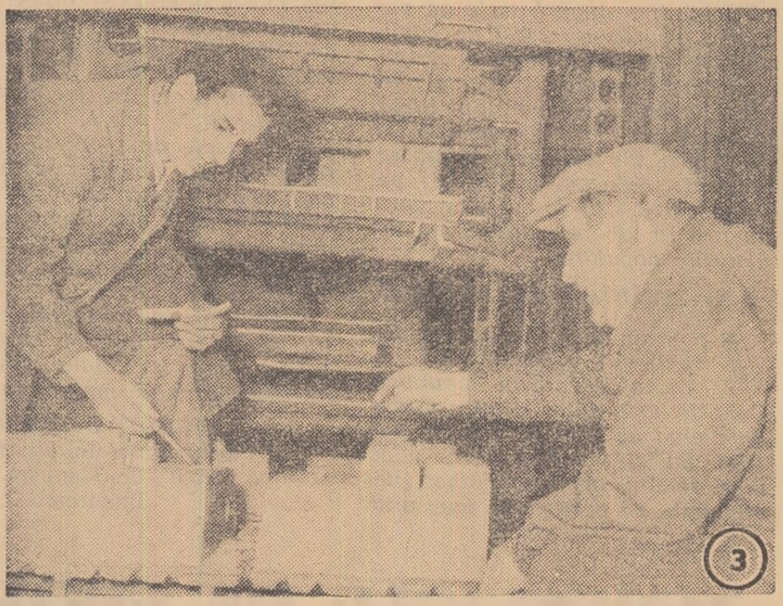
Constructorii de tractoare din Orașul Stalin, unde de asemenea am poposit cu aparatul de fotografiat, obțin succese tot mai importante în lupta pentru reducerea consumului de metal și îmbunătățirea calității produselor. Nenumărate sînt inovațiile realizate în acest scop de către muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor de tractoare. Numai în primele zile de la începerea marii întreceri socialiste, s-au făcut 18 propuneri de inovații, printre care și aceea care a dus la îmbunătățirea tehnologiei miezurilor pentru fabricarea chiulasei motorului de tractor, realizată de comuniștii Alexandru Dumitrescu și Ion Stoian de la secția turnătorie (foto 3).

Asemenea harnicilor constructori de tractoare lucrează și muncitorii Trustului de construcții nr. 5 Orașul Stalin. Ei luptă cu însuflețire pentru darea în funcțiune înainte de termen a unor importante obiective industriale, și pentru construirea de cît mai multe apartamente. În frunte sînt brigăzile de dulgheri de sub conducerea comuniștilor Ion Cioric și Florea Meșteru, care lucrează la frumoasele blocuri muncitorești din cartierul „Steagul Roșu" (foto 4).

Muncind umăr la umăr, strîns uniți în jurul partidului, oamenii muncii dau patriei în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului, produse tot mai multe și de bună calitate.

AL. PROFIRIU
Foto: GR. PREPELIȚA

De unde a pornit chemarea tineretului

Chemarea la întrecere patriotică a tinerilor din brigăzile utemiste de muncă patriotică din Orașul Stalin și raionul Codlea, lansată în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. a stîrnit un adevărat val de entuziasm în rîndurile tineretului. Pentru a vă face cunoscute și vouă, dragi pionieri, unele dintre primele realizări ale tinerilor care lucrează pe șantierele de unde a pornit chemarea, ne-am adresat cu cîteva întrebări tovarășului Gheorghe Stoian, prim secretar al Comitetului Orășenesc U.T.M.-Orașul Stalin:

— Ce ne puteți spune despre primele înfăptuiri ale tinerilor brigadieri din Orașul Stalin?

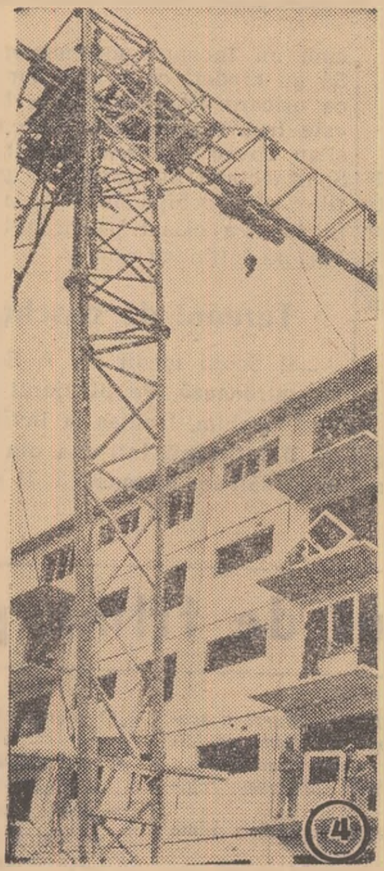
— Urmînd exemplul muncitorilor din cele 19 întreprinderi care au pornit întrecerea socialistă în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R., tinerii noștri brigadieri au și obținut primele victorii. Astfel, chiar a doua zi după ce au lansat chemarea la întrecere patriotică, un număr de 312 tineri brigadieri au lucrat cu însuflețire pe șantierul „Strungul" unde se construiește un frumos bulevard, înfrumusețîndu-se această „poartă" a orașului. De asemenea, alți 400 de tineri au lucrat în acea zi pe șantierul de hidroameliorații de la Hărman, contribuind la redarea agriculturii a celor 510 ha de teren. Aci s-au evidențiat în mod deosebit tinerii de la uzinele „Steagul Roșu" și „Ernst Thalmann".

— Dar în privința colectării de metal vechi, ce ne puteți spune?

— Tot lucruri bune... Zilele trecute, mai exact pe ziua de 20 aprilie a. c., am expediat oțelarilor un tren încărcat cu fier vechi avînd 57 de vagoane, din care aproape șase vagoane reprezintă darul pionierilor și școlarilor. Aș vrea să evidențiez în această privință pionierii și școlarii de la Școlile de 7 ani nr. 4, 9 și 11 și pe cei de la Școala medie nr. 3.

De curînd, parcurile și grădinile orașului au fost date în grija școlilor. Sînt convins că pionierii și școlarii își vor aduce contribuția lor înflăcărată ca în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R., întregul oraș să fie o adevărată grădină.

Interviu realizat de: AL. DINU IFRIM

De pe cuprinsul patriei

Chemarea la întrecerea socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., lansată de colectivele a 19 întreprinderi fruntașe, a găsit un puternic ecou și în rîndurile muncitorilor de la uzina „Electroputere" din Craiova. Economiile de tablă silicioasă, cupru, aluminiu și alte materiale realizate de ei în ultimul timp se ridică la suma de 497.397 lei.

Brigăzile de muncă patriotică din raionul Huși desfășoară cu mult succes acțiunea de împădurire a terenurilor degradate. Numai în ultimele săptămîni tinerii brigadieri au plantat aproape 250.000 puieți de stejar, frasin și salcîm pe o suprafață de 25 hectare teren situat în raza comunelor Bunești, Dobrina și Valea Teiului.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii de tricotaje „Moldova" din Iași, aflați în întrecere socialistă în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R., au reușit să producă pînă acum, peste prevederile planului, 14.200 bucăți tricotaje.

Țăranii muncitori din satele Horia, Cloșca și Islam, raionul Măcin, au început de curînd construirea unui dig menit să rețină într-un iaz apele izvoarelor din jur. Aci se va înființa o mare crescătorie de păsări iar iazul va fi populat cu pește. S-au evidențiat pînă în prezent în această acțiune comuniștii Petrică Cîmpeanu, Andrei Băjenaru, Ștefan Străjan și alții.

1 MAI prilej de bucurii

Uzina „Pionierii harnici"

Poporul vietnamez munceşte cu entuziasm pentru a vindeca rănile sîngerosului război pentru independenţa ţării şi pentru a şterge urmele îndelungatei exploatări colonialiste. Peste tot se refac oraşele, se construiesc uzine şi fabrici.

Pionierii s-au gîndit că în orele libere pot fi şi ei de folos, că pot contribui la terminarea înainte de termen a întreprinderilor ce vor produce bunuri pentru popor. In acest scop, ei s-au adresat Adunării Naţionale, care le-a aprobat cererea de a munci pe şantierele naţionale.

Şi iată că, după orele de curs, purtătorii cravatelor roşii meşteresc pe schelele înalte la ridicarea zidurilor primei uzine de materiale plastice din ţară. De asemenea, ei strîng fier vechi, deşeuri de materiale de construcţie, hîrtie etc. Cu banii realizaţi au creat un fond destinat diferitelor construcţii de interes obştesc.

Pionierii nu muncesc la întîmplare. Ei au întocmit „mici planuri" avînd obiective precise, organizează zile de muncă socialistă, mici ferme în care cresc păsări şi animale etc.

Pentru bunele rezultate obţinute, organizaţia pionierilor a primit din partea Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, drapelul de „fruntaş în muncă", iar uzina de materiale plastice la a cărei construcţie au contribuit, a primit numele de uzina „Pionierii harnici".

Concurs de creaţie

In cadrul „Concursului de creaţie al tinerilor", organizat în fiecare primăvară de către pionierii cehoslovaci, precum şi cu prilejul celei de a 15-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, numeroase şcoli şi-au anunţat participarea.

Elevii de la şcoala Belkovice din regiunea Olomonc se pregătesc să prezinte o scenetă intitulată „La poalele munţilor". Teatrul copiilor din Belkovice va prezenta şi alte scenete din viaţa actuală a pionierilor şi şcolarilor. Serbarea va avea loc în ziua de 9 Mai, ziua eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist.

Pionierii din Zbysov, regiunea Brno, au un teatru de păpuşi şi au pregătit o piesă care va fi jucată de fete.

Toţi pionierii cehoslovaci întîmpină ziua de 1 Mai şi pe cea de 9 Mai cu acţiuni frumoase, deosebite.

De fiecare dată, demonstraţia de 1 Mai în Uniunea Sovietică (fotografia alăturată) ca de altfel şi în toate ţările de democraţie populară, e un minunat prilej de a-ţi arăta bucuria pentru copilăria fericită.

★

Ce bucurii noi le aduce ziua de 1 Mai pionierilor radioamatori bulgari pe care-i vedeţi în fotografia alăturată? Probabil noi legături radiofonice cu prieteni de peste hotare

Ştiţi cîţi elevi frecventează cursurile şcolare din R. P. Chineză? 90.000.000. Dintre ei, 46.000.000 sînt pionieri.

★

In marea casă a pionierilor din Tîrnova (R. P. Bulgaria) activează zilnic 500 de pionieri care participă la 28 diverse cercuri.

★

In şcolile de cultură generală ale R. P. Ungare învaţă astăzi 1.268.650 de copii, adică cu 20 la sută mai mult decît în anul 1938.

★

Numărul şcolilor din R. P. Polonă a crescut de la 4.435 în 1938, la 14.410 în ultimii ani.

Ce-şi doresc de 1 MAI

Viaţa copiilor din ţările capitaliste şi coloniale e grea, lipsită de bucurii, lipsită de cele mai elementare condiţii. Şi la ei soseşte 1 Mai. Părinţii lor muncesc din greu sau sînt şomeri şi umblă zi şi noapte căutînd de lucru. Ei întîmpină sărbătoarea muncitorilor de pretutindeni prin greve, demonstraţii, ridicîndu-şi glasul împotriva exploatării şi cerînd condiţii de muncă şi de trai mai bune pentru ei, pentru copiii lor. Greviştii şi demonstranţii cer de asemenea guvernelor capitaliste să înceteze înarmările, să aprobe propunerea guvernului sovietic privind dezarmarea generală şi totală. Dezarmarea, renunţarea la cheltuielile militare şi folosirea acestor bani în scopuri paşnice, ar duce de bunăseamă la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai a muncitorilor din aceste ţări, s-ar putea construi mai multe şcoli, mai multe spitale, mai multă îmbrăcăminte, copiii ar avea mai multă hrană.

Zilele trecute, de pildă, 40.000 de cetăţeni englezi au organizat un marş pe distanţa de 80 km pentru a cere guvernului să înceteze înarmarea nucleară. In Japonia, la începutul lunii mai, se vor organiza, de asemenea, „marşuri ale păcii" la care vor lua parte aproximativ 30.000.000 de japonezi.

Un adevărat val de demonstraţii şi lupte a cuprins întreaga Coree de Sud. Oamenii muncii s-au ridicat împotriva regimului Li Sîn Man care a dat pentru înarmări 67 la sută din buget în timp ce 6.600.000 de sudcoreeni sînt şomeri, iar milioane de ţărani din această ţară sînt lipsiţi de pămînt şi trăiesc o viaţă jalnică, de mizerie.

Şi ţările coloniale întîmpină ziua de 1 Mai cu o luptă tot mai îndîrjită împotriva colonialiştilor, pentru obţinerea independenţei naţionale. Cunoaşteţi, desigur, de la radio sau din ziare represiunile sîngeroase ce au avut loc în Uniunea Sud Africană unde poliţia colonialiştilor a organizat un adevărat măcel împotriva negrilor care cereau dreptul la o viaţă mai bună în propria lor ţară.

Vă prezentăm aici şi două fotografii ce ilustrează grăitor viaţa grea a copiilor din ţările capitaliste şi coloniale. Priviţi fotografia 1. Ea ne înfăţişează locuinţa mizeră a unei familii cu 5 copii ce locuieşte într-o baracă de lîngă Lyon (Franţa). Locuinţa lor e formată dintr-o singură încăpere fără ferestre. Şi ştiţi cîte locuinţe s-ar putea construi cu banii ce sînt repartizaţi cheltuielilor militare în lume? 150.000.000 de case, cu tot confortul necesar.

Priviţi acum şi fotografia 2: un copil algerian nevoit să cerşească mila trecătorilor pentru a-şi astîmpăra foamea.

Pe toţi aceşti copii ziua de 1 Mai îi găseşte cu inima plină de ură împotriva capitaliştilor care exploatează munca părinţilor lor. Insă lupta dîrză a muncitorilor din întreaga lume va duce la zdrobirea putredei orînduiri capitaliste care le-a furat copilăria.

GH. ANGELESCU

„Dacă aş fi invizibil..."

In oraşul Orleansville din Algeria, profesorul unei şcoli a dat elevilor săi să facă o compunere cu tema: „Ce ai face tu dacă ai deveni invizibil?" Iată ce au răspuns copiii:

„Dacă aş deveni invizibil — a scris un băiat de 12 ani, m-aş apuca să mănînc tot ce doresc. M-aş duce pînă la guvernul francez şi i-aş lua toate armele şi atunci — s-ar termina cu războiul! Algeria ar fi a algerienilor!"

„Dacă aş avea o armă, scria un alt copil algerian, m-aş duce la partizani..."

„M-aş duce în munţi — scria un al treilea băiat — şi i-aşi ajuta pe luptătorii armatei noastre populare eliberatoare. Dacă aş muri, n-ar fi nimic. Aş muri pentru libertate!"

NOUTĂŢI TEHNICE reportaj reportaj ŞTIINŢĂ informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

Ştiinţa şi tehnica în slujba păcii

ATOMUL PAŞNIC!

Intinderile albastre ale Oceanului Inghețat de Nord sînt brăzdate de spărgătorul de gheaţă sovietic, „Lenin". Nici cărbune, nici petrol nu pîlpîie în focarele cazanelor lui. El n-are nici un fel de focare. Energia pe care o degajă dezintegrarea nucleului atomic, pune în mişcare turbogeneratoarele lui.

Spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin" primul din istoria navigaţiei, a început să cucerească clima aspră a Arcticei.

Pe staţiile polare în derivă trăiesc oameni de ştiinţă, care studiază temperatura apei şi aerului, mişcarea gheţarilor veşnici, curenţii de adîncime, direcţia vîntului. Şi totuşi, nu întotdeauna prevederile bazate pe aceste date sînt exacte. S-a constatat că pentru a nu greşi în prevederi, e prea puţin să cunoşti natura polului. Trebuie studiată întreaga Arctică Centrală. Staţiunile polare nu pot face aceasta. Arctica este mult prea întinsă. Şi iată că spărgătorul de gheaţă „Lenin" o străbate neînfricat prin furtuni şi uragane. El nu se teme de aisberguri. Cuirasa lui străpunge orice munte de gheaţă. Iar cel mai uimitor lucru este că datorită atomului paşnic el poate să plutească timp de un an şi jumătate prin apele oceanului fără ca să aceosteze pentru aprovizionarea cu combustibil.

Atomul, acelaşi atom care a transformat în ruine oraşele japoneze Hiroşima şi Nagasaki, în Uniunea Sovietică a pătruns în gheţarii continentului alb, pentru a servi pacea, pentru a dezvălui tainele încă ascunse ale Arcticei.

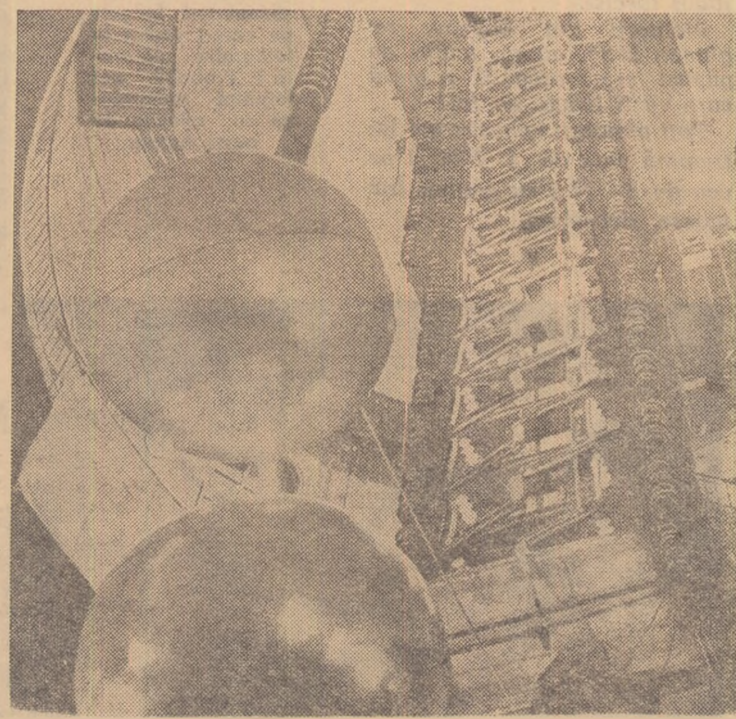
Tot în anul trecut în Uniunea Sovietică s-a mai făcut un pas înainte în domeniul folosirii paşnice a uriaşelor forţe nucleare: a început construcţia unei noi centrale electrice atomice— cea de-a II-a!

„Atomul paşnic" vine în ajutorul omului sovietic şi în multe alte domenii. Atomul „verifică" interiorul metalului.

Atomul „vindecă" bolile.

Izotopii radioactivi îi ajută pe geologi să descopere zăcămintele de petrol, iar pe chimişti să creeze noi materiale sintetice.

Astfel ştiinţa sovietică îmblînzeşte nucleul atomic, pune forţele lui nesecate în slujba ţelurilor paşnice, creatoare.

La Institutul de Energetică de pe lîngă Academia de Stiinţe a U.R.S.S.

Dînd la o parte munţii, creînd mări

...De-a lungul a cinci mii de kilometri işi goneşte apele galbene fluviul Huanhe pe pămîntul Chinei. Pe malurile fluviului şi ale afluenţilor săi locuiesc peste două sute de milioane de oameni. Bunăstarea lor şi adesea chiar viaţa lor depinde de Huanhe...

In cursul a trei mii de ani el şi-a schimbat albia de 26 de ori şi s-a vărsat, ba intr-o mare, ba in alta. Oamenii au construit în calea lui zăgazuri, stăvilare de pămînt, dar învolburatul fluviu le rupea, apoi inunda oraşe şi sate. Iată de ce, chiar în primii ani ai puterii populare, a început lupta pentru cucerirea apelor acestui fluviu. Măreaţă, bătălia a început! Se construiesc 46 de bazine de acumulare de apă. Puternicul fluviu va fi transformat într-un lanţ de mări artificiale. Şi oamenii vor dirija apele după voinţa lor. In perioada creşterii apelor, prisosul de apă va fi îndreptat spre bazinele de acumulare şi locuitorii de pe valea Huanhe vor uita de inundaţii. Iar în lunile secetoase, cînd pămîntul este însetat, apele işi vor revărsa belşugul peste cîmpii.

...Oamenii de ştiinţă din China au calculat că fluxurile şi refluxurile mării stăpînite de om ar putea da aceeaşi energie electrică pe care o dau sute de hidrocentrale electrice.

Anul trecut în China au şi fost construite cîteva sute de hidrocentrale electrice care funcţionează cu ajutorul fluxului şi refluxului. Aşa a reuşit omul să pună în slujba sa puterea de atracţie a Lunei, care provoacă fluxurile.

...In provincia Gansu, în munţii Minşean a început construcţia unui canal de irigare. Interesant este faptul că traseul canalului nu va trece pe o vale dreaptă, ci va tăia munţii. El va fi de opt ori şi jumătate mai lung decît canalul Suez.

Chezăşia realizărilor noastre

Pacea este dorinţa cea mai arzătoare a popoarelor deoarece numai ea ne poate asigura liniştea atît de necesară construirii unei vieţi noi şi fericite. De aceea oamenii de ştiinţă devotaţi poporului pun tot talentul şi munca lor in slujba acestei cauze măreţe unind eforturile lor cu acele ale celorlalţi oameni ai muncii în vederea atingerii acestui scop.

Adevărul acesta este demonstrat atit de limpede, de remarcabilele succese ale ştiinţei sovietice puse în slujba omenirii şi a păcii.

Ştiinţa din ţara noastră urmăreşte aceleaşi idealuri frumoase. Astfel, specialiştii noştri care lucrează în domeniul energiei atomice prepară izotopii radioactivi atit de necesari cercetărilor in cele mai variate domenii ale ştiinţei şi tehnicii.

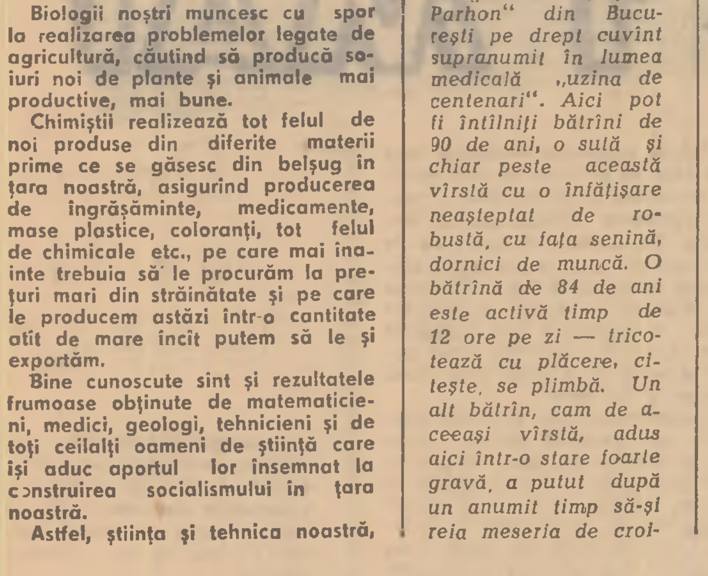
Biologii noştri muncesc cu spor la realizarea problemelor legate de agricultură, căutînd să producă soiuri noi de plante şi animale mai productive, mai bune.

Chimiştii realizează tot felul de noi produse din diferite materii prime ce se găsesc din belşug în ţara noastră, asigurînd producerea de îngrăşăminte, medicamente, mase plastice, coloranţi, tot felul de chimicale etc., pe care mai inainte trebuia să le procurăm la preţuri mari din străinătate şi pe care le producem astăzi intr-o cantitate atît de mare incit putem să le şi exportăm.

Bine cunoscute sînt şi rezultatele frumoase obţinute de matematicieni, medici, geologi, tehnicieni şi de toţi ceilalţi oameni de ştiinţă care îşi aduc aportul lor însemnat la construirea socialismului în ţara noastră.

Astfel, ştiinţa şi tehnica noastră, mergind neabătut pe drumul luminat de partid şi puse în slujba păcii constituie un nesecat izvor de măreţe realizări în opera de construire a socialismului în patria noastră.

Acad. prof.
EUGEN MACOVSKI
Director al Institutului de Biochimie al Acad. R.P.R.

Intr-una din aceste zile de primăvară, în portul Constanţa a ancorat noul vas „Völker freundschaft" Este primul vas al R.D.G. destinat oamenilor muncii aflaţi în concediu.

O uzină de centenari

In ţara noastră ştiinţa pusă în slujba omului, a vieţii înregistrează rezultate bine cunoscute şi apreciate pînă peste hotare. Remarcabile sînt, de pildă, rezultatele Institutului de geriatrie „C. I. Parhon" din Bucureşti pe drept cuvînt supranumit în lumea medicală „uzina de centenari". Aici pot fi întîlniţi bătrîni de 90 de ani, o sută şi chiar peste această vîrstă, cu o înfăţişare neaşteptat de robustă, cu faţa senină, dornici de muncă. O bătrînă de 84 de ani este activă timp de 12 ore pe zi — tricotează cu plăcere, citeşte, se plimbă. Un alt bătrîn, cam de aceeaşi vîrstă, adus aici intr-o stare foarte gravă, a putut după un anumit timp să-şi reia meseria de croitor, să lucreze şi să aibă atîta încredere în viaţă ca în urmă cu mulţi ani. Mulţi dintre ei lucrează în atelierul de ţesut covoare, tricotează, citesc, se plimbă socotind cu totul nefolositor bastonul — demodat „sprijin" al bătrîneţii. In sfîrşit decanul de vîrstă, care numără 112 ani, în urma tratamentului din acest institut este un plăcut povestitor, vorbeşte cu uşurinţă cele 7 limbi pe care le cunoaşte, amintindu-şi de evenimente îndepărtate. Părul său alb îşi recapătă culoarea. Orice vizitator al institutului este impresionat de bucuria de a trăi pe care o radiază aceşti oameni.

Diferitele tratamente, aplicate pentru prima oară de către specialiştii romîni în geriatrie, cu vitamina B complex, vitamina E şi mai ales cel cu procaină (novocaină) îşi arată roadele. Toate acestea sînt realizări ale medicinei noastre care veghează cu grijă deopotrivă sănătatea copiilor ca şi a bătrînilor, a tuturor oamenilor muncii. Rezultatele obţinute vestesc că va veni o zi cînd omul va putea să fie fără încetare activ şi folositor de-a lungul îndelungatei sale vieţi.

Orăşelul din sud-vestul Moscovei

E vorba de noul cartier de locuinţe din sud-vestul Moscovei. Să vi-l descriem : 3.000 de oameni ai muncii vor locui în 16 blocuri a cîte 5 etaje fiecare, formînd un singur complex. Mărimea fiecărui apartament, corespunde numărului de membri ai familiei, revenind fiecărei persoane 9 m.p. de suprafaţă locativă. Fiecare apartament are dependinţe proprii, mobilă montată, balcoane spaţioase. La parter se află sala de festivităţi, biblioteca pentru cei mici, încăperi pentru cărucioare de copii.

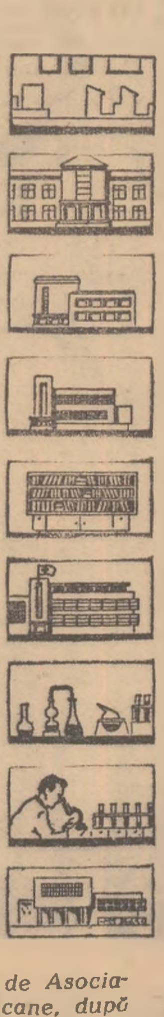
In galeria-pasaj, inundată de lumină datorită geamurilor uriaşe, se află postul sanitar, dispensarul care deserveşte cele 16 blocuri, baia centrală, frizeria, ateliere de croitorie, cizmărie, oficiu poştal, magazine alimentare, bufet, restaurant, lăptărie etc.

In orăşelul nou se amenajează o grădiniţă pentru o sută de copii şi o creşă pentru alţi 80. Se construiesc, de asemenea, pe teritoriul orăşelului, terenuri sportive pentru cei mici, bazine de înot, parcuri de odihnă.

Ce ar aduce dezarmarea

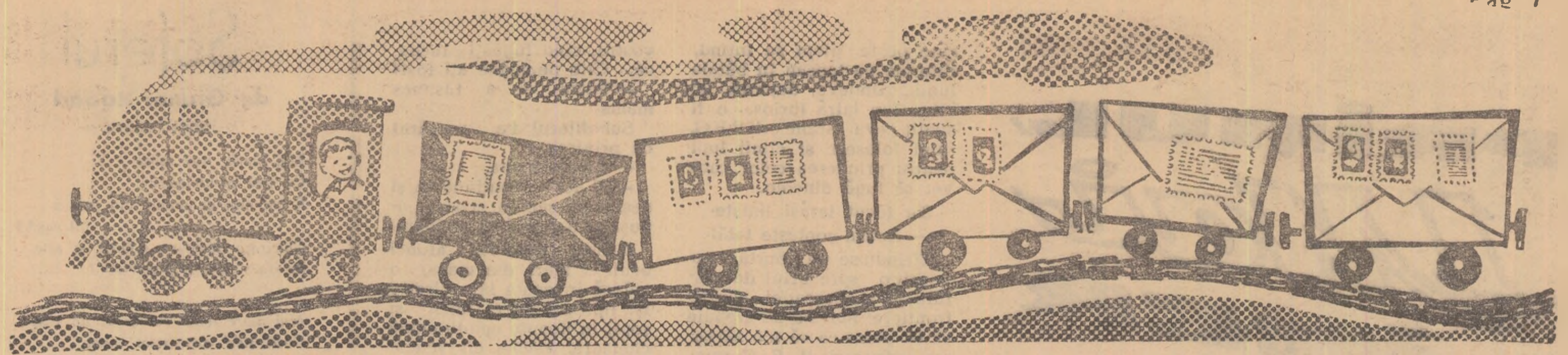
Iată ce ar obţine poporul american dacă guvernul S.U.A. ar renunţa la fabricarea armelor de distrugere :

DIN FURNITURI MILITARE...	...MIJLOACE PENTRU BUNĂSTAREA POPULAŢIEI
Bombardier	500 săli de clasă a 40.000 dolari clasa
Distrugător	10 clădiri de şcoli a 3,3 milioane de dolari clădirea
Purtător de avioane	95 clădiri de şcoli a 3,3 milioane dolari clădirea
Rampă de rachete	1500 clădiri de şcoli a 3,3 milioane de dolari clădirea
Rachetă	3 biblioteci a 500.000 dolari
Submarin	233 spitale a 4 milioane dolari
Fregată	Două noi şcoli medicale a 50 milioane dolari
Purtător de avioane	Ar putea dubla sumele alocate în prezent de guvernul S.U.A. pentru cercetările în toate domeniile medicinei
Crucişător cu rachete	15.800 locuinţe moderne

Lista de mai sus este alcătuită de Asociaţia de cercetări sindicale americane, după datele oficiale

Prietenia nu cunoaşte hotar!

Primăvara. Priveşti în jur şi totul e frumos, pomii sînt în floare, zilele-s minunate, însorite. E 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc. Această zi este întîmpinată cu noi izbînzi, cu noi cuceriri. Albii, negrii sau galbenii îşi strîng mîinile puternic, prieteneşte. Prietenia lor nu cunoaşte granițti. Oamenii muncii, tineretul, copiii toți luptă pentru ca în lume să fie pace, pentru ca prietenia între popoare, ca solidaritatea internațională a celor ce muncesc, să triumfe.

Salutări de la TANIA

Vă scrie Tania Eldîşeva. Locuiesc în oraşul Vladimir din Uniunea Sovietică. Am 14 ani. Regret foarte mult că nu studiez limba romînă, dar la noi acasă toți îmi spun că am voință şi eu vreau să dovedesc aceasta învățînd şi limba voastră. Doresc mult să fiu în corespondență cu voi. Oraşul meu este foarte frumos. Are multe monumente arhitectonice minunate, monumente ale trecutului. Noi avem şi Palatul pionierilor, care în trecut a fost un castel al cnejilor.

Eu încerc să compun şi versuri. Transcriu aici, pentru voi, unele din ele:

Ia priveşte tu pe geam:
Ceru-albastru-i tare,
şi metrou, şi pom, şi ram
toate trec pe zare.

Cîmpuri, fabrici, fum în vînt,
vîrf de munte drag,
e Sovieticul pămînt,
e rusesc meleag.

Soarele e-aprins pe cer,
orizontu-albastru,
şi undeva, departe,
marea ne cheamă...

In prezent eu scriu o poveste de aventuri care se cheamă „O lună în munți". Va fi vorba în ea despre tineri pionieri geologi. Din povestea aceasta am scris doar puțin. Mă voi strădui să scriu însă, mai mult şi, mai ales, să fie cît mai interesant.

Vă salută prietena voastră sovietică.

T. K. ELDIŞEVA
U.R.S.S., oraşul Vladimir,
str. Podbeloskovo 23

Şi Gavroche a luptat pentru noi!

In manualul clasei a IV-a există o povestire a scriitorului francez Victor Hugo – „Gavroche". L-am îndrăgit mult pe Gavroche. El a fost curajos, bun, viteaz. Şi pe acest băiat l-au ucis burghezii. Imi pare rău de Gavroche, el a dorit ca toți copiii săracilor să fie fericiți, ca muncitorii şi țăranii să nu flămînzească niciodată şi să nu cunoască cuvîntul sărăcie.

La Moscova, în muzeu, sînt păstrate bețişoarele micilor toboşari şi steagul Comunei din Paris. Ei au luptat pentru cei săraci şi burghezii i-au ucis. Şi despre aceşti băieți se vorbeşte în manualul nostru.

Noi ştim că pentru copilăria noastră fericită au luptat nu numai bunicii noştri. Pentru viața noastră plină de bucurie şi-au dat viața băiatul Gavroche şi micii toboşari ai Comunei din Paris, Zoia Kosmodemianskaia şi mulți, mulți alții. Nu-i vom uita niciodată.

Pioniera
NATAŞA BURDAKOVA
Şcoala nr. 23, Moscova

Cluj — Leipzig

Eu corespondez de aproape doi ani de zile cu doi pionieri din Republica Democrată Germană. Unul este Kunath Peter, iar celălalt Horst Kirschner, amîndoi din oraşul Leipzig. Ii cunosc după fotografiile ce mi le-au trimis. In scrisori ei îmi vorbesc despre succesele pe care le au la şcoală, despre realizările poporului german în plin progres, despre dorința lor de pace. Ne scriem cu regularitate, trimițîndu-ne reciproc timbre, fotografii, ilustrate, gazete...

Lor le-a plăcut imaginea oraşului nostru, Cluj. Cunosc şi apreciază munca poporului nostru şi realizările mărețe pe care le-am obținut în anii de democrație populară. De la ei am primit pînă acum peste şaizeci de scrisori, fotografii, gazete şi reviste şi multe timbre în care sînt oglindite succesele lor, dorința poporului german pentru o pace trainică şi progres. Le-am trimis tot ceea ce mi-a stat la îndemînă pentru a-i ajuta să cunoască şi ei țara mea, oraşul meu, şcoala mea. Prietenia nu cunoaşte granițti. E o adevărată bucurie că şi noi, pionierii, contribuim la consolidarea unei cît mai strînse prietenii între popoare şi să realizăm, prin corespondență, strînse prietenii cu pionierii şi şcolarii din cît mai multe țări.

DAN SIRBU
preşedintele detaşamentului
cl. a V-a C, Şcoala medie „Gheorghe Barițiu", Cluj

„PENTRU PACE"

Mica desenatoare — pionieră din satul Şugozero de prin părțile Leningradului — şi-a intitulat desenul de mai jos: „Pentru pace". El exprimă din plin dorința de pace a copiilor sovietici, pentru că atunci cînd e pace poate înflori cu adevărat prietenia copiilor de pretutindeni.

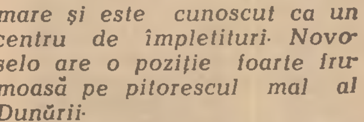
Dunărea ne uneşte

Mă numesc Nenka şi sînt elevă în clasa a VII-a. Trăiesc într-un sat care se numeşte Novo-selo. Satul meu se afla pe malul Dunării. Satul este mare şi este cunoscut ca un centru de împletituri. Novo-selo are o poziție foarte frumoasă pe pitorescul mal al Dunării.

Clădirea şcolii noastre este foarte frumoasă, ea are două etaje şi poartă numele lui Kiril şi Metodiu. Unitatea noastră pionierească poartă numele de „Tînăra Gardă". Noi toți sîntem buni prieteni şi aceeaşi prietenie o avem şi pentru ceilalți copii din lumea întreagă. De aceea aş vrea să mă împrietenesc şi să corespondez cu o fată sau un băiat din țara dumneavoastră.

La revedere, dragi prieteni.

NENKA BORISOVA STANKOVA
Novo-selo, ok. Vidin,
R. P. Bulgaria

Din pitorescul Kranichfeld

Sîntem două şcolărițe din Kranichfeld. De mult dorim să purtăm corespondență cu pionierii romîni. Acum aş dori să vă scriu cîte ceva despre Kranichfeld. Este un orăşel – stațiune balneo-climaterică. In fiecare an vin aici peste o mie de vizitatori .Este aşezat între munți, văi şi împrejmuit de păduri. Pe două înălțimi stau față în față două cetăți vechi. Una se numeşte Niederburg, şi cealaltă Oberschloss. Despre aceste două cetăți se povestesc multe legende. Cînd priveşti dinspre colina cetății Niederburg, în jos, în dreapta se văd gara şi fabricile E.I.K. şi întreprinderile de prelucrare a lemnului. Lîngă acestea se află pădurea şi ştrandul. Cînd privim dinspre Oberschloss, vedem printre pomi strălucind în lumina soarelui casele de locuit. Alături e o mare casă de odihnă aparținînd Combinatului de cărbune brun Bohlen; aici se odihnesc oamenii muncii, joacă la popicărie şi pe terenul de fotbal. Străzi largi te poartă prin oraş. In centrul oraşului se află şi şcoala superioară „Karl Marx".

Dragi pionieri romîni, scrieți-ne curînd. Vă salutăm călduros.

ANTJE LIPPOLD şi GISELA SNAPAT
Kranichfeld Thür
Jakobstr. 15
Kreis Weimar
R. D. G.

Pionieri germani şi pionieri chinezi stau de vorbă... Ce limbă or fi vorbind de se înțeleg atît de bine? Vorbesc, desigur, limba prieteniei!

„Pentru a cînta împreună"...

Cînd am să cresc mare (acum am 11 ani) prima călătorie pe care o voi face va fi neapărat în U.R.S.S. Imi închipui că Rusia este o țară frumoasă, mai ales primăvara, cînd totul înfloreşte. In zilele de iarnă, cînd pămîntul se acoperă cu zăpadă, cred că e tot atît de minunat.

Doresc foarte mult să mă împrietenesc cu copiii ruşi pentru a cînta împreună cu ei despre pace şi prietenie

CHISSLAINE BOURBON
Paris

Salut din partea „ZORILOR SPERANȚEI"

Noi, pionierii Indoneziei, vom păstra întotdeauna în inimile noastre numele eroilor lumii care au căzut pentru fericirea oamenilor simpli alături de numele eroilor noştri, deoarece vrem să închinăm viața noastră intereselor poporului şi patriei.

Pentru ca în inimile voastre să fie imaginea țării noastre, care seamănă cu un colier de smaralde, vă trimitem această scrisoare cu care am vrea să legăm o strînsă şi o sinceră prietenie. Salut fierbinte, prietenesc, din partea pionierilor „Fadjar Harapan" (Zorile speranței)

SALEMBA — Djakarta
Tromolpos nr. 252, Indonezia

Un desen — simbol al păcii

Maşa Sodmkovska din Praga a trimis acest desen prietenilor săi din U.R.S.S. Printre altele, ea a scris: „Noi ştim că poporul dumneavoastră, în frunte cu N. S. Hruşciov, luptă pentru ca pacea să domnească pe întreg pămîntul. Sîntem alături de minunatul dumneavoastră popor"

PRIMUL 1 MAI LIBER

Mama a privit o clipa la Martha. Fetiţa o strîngea în braţe pe Gretty, păpuşica cu cozile blonde, arătînd, prin ochii umezi şi năsucul cîrn pe care doar cei doi pistrui erau pictaţi, că nu vor să se despartă.

— Nu mai este loc pentru ea în geamantan.

Trebuie să spun că în micul şi sărăcăciosul apartament, compus dintr-o singură cămăruţă, locuiau de fapt două familii: ţesătoarea Erika Wagner cu soţul ei, electricianul Johann şi fiica lor Martha. A doua familie era compusă din Martha şi „fetiţa" ei Gretty. Acestea aveau un pătuţ separat ca şi maşinuţa lor de gătit, care însă nu mergea nici cu lemne şi nici cu cărbuni deoarece era de jucărie; apoi, un dulăpior făcut de tata Johann, dintr-o cutie veche de tutun, un scaun din beţe de chibrituri, opt cratiţe şi crăticioare mari cît să le umpli, deodată sau pe rînd, cu cîte-un degetar de apă...

Şi-acum Martha trebuia să le părăsească pe toate şi să plece undeva departe. E tare îngrijorată. Numai Gretty zîmbeşte de parcă n-ar fi vorba s-o părăsească pentru totdeauna...

Prin peretele subţire glasul mamei se aude acum, din camera vecină, de la tanti Hessie: „Nu se mai poate... Johann este de aproape doi ani şomer... Eu am fost concediată pentru că am manifestat împotriva înarmării cu arma atomică... Ce mai putem face? Trebuie să fugim, Hessie dragă, trebuie!... Nu mai e de trăit în iadul ăsta fascist... La noapte pornim... Un geamantan şi o sacoşă, atît luăm numai... Restul îl lăsăm aci... Dacă totul merge bine, în două zile... Chiar de 1 Mai sîntem dincolo. Poate vom sărbători marea zi a noastră, a muncitorilor, în libertate".

Martha nu înţelege prea bine de ce trebuie să-şi părăsească mica ei familie şi îi vine iarăşi să plîngă. Dar mama a intrat de acum în odaie şi nu vrea s-o mai supere. Dar oftează. Oftează, suspină şi înghite...

*

— Sst! Staţi aşa... Nu vă mişcaţi... Orice-aţi auzi să rămîneţi pe loc pînă ce...

Ţăranul cu piciorul de lemn care i-a condus în noapte, pe potecuţă, a plecat. Tata s-a trîntit pe iarba umedă şi scrutează linia frontierei care-i desparte de Republica Democrată Germană, patria mult visată. Mama şi-a prins tîmplele în palme şi plînge ori tremură de spaimă. Înmărmurită, Martha priveşte sus. puzderia steluţelor de argint ce se uită, curioase la familia electricianului Johann Wagner pe cale să treacă clandestin frontiera ca să-şi schimbe şi ţara şi soarta.

Paşii patrulei grănicereşti se apropie. Umbrele celor doi soldaţi grăniceri ai R.F. Germane cu curelele armelor automate petrecute peste piept se întind, diforme pe ţapşan în bătaia lunii... Undeva, departe, un cîine lup latră furios... o fi simţit ceva. Grănicerii R.F.G.-ului folosesc şi cîinii lupi pentru prinderea celor care vor să fugă dincolo...

S-a făcut iarăşi linişte.

— Acum, şopteşte tatăl.

Tîrîndu-se pe burtă, au pornit-o spre brîul de arătură al demarcaţiei dintre frontiere. Martha nu trebuie să se plece ca să n-o zărească grănicerii R. F. Germane. Este şi aşa destul de mică... Tatăl împinge ca pe o sanie geamantanul, mama tîrăşte după ea sacoşa.

— Wer isst das? (Cine-i acolo?) răsună vocea groasă a unui grănicer, şi un reflector trecu lumina pe deasupra lor.

— Hai, repede! Fuga!

Mai mult a fost smulsă şi purtată aproape prin aer de mîna mamei.

— Cine sînteţi? întrebară grănicerii din R.D.G.

Gîfîind din pricina alergatului şi poverii geamantanului, electricianul Johann abia putu să răspundă,

— Oameni buni... Am venit la voi... Pentru...

A completat mama, spunînd că vor muncă în linişte, în libertate.

Un subofiţer le-a întins mîna.

— Fiţi bine veniţi în republica noastră democrată. Sînt bucuros că banditţii nu au reuşit să vă nimerească... Eram în inspecţie pe linia frontierei tocmai în dreptul vostru, cînd fugeaţi încoace... Cîte persoane aţi fost?

— Patru — a răspuns mama.

Subofiţerul i-a numărat cu privirea.

— Lipseşte una.

— E aci — continuă ea şi desfăcînd sacoşa, scoase păpuşa şi o ridică în picioare.

Gretty deschise atunci ochii ei mari, dar mama o aplecă în spate iar Gretty îşi lipi genele ei lungi şi şopti în noapte emoţionanta chemare, veche, cît veacurile şi lumea: „Ma-ma"!

— Bine că a scăpat şi ea de fascişti...

*

S-au împlinit două săptămîni de cînd Martha şi părinţii ei sînt găzduiţi gratuit în căminul refugiaţilor din Blankenfeld — lîngă Berlinul democrat. Sînt multe cămine din acestea în R.D.G. pentru cei care fug din Republica Federală Germană, ţara şomajului şi a fascismului renăscut.

Mîine, electricianul Johann Wagner şi ţesătoarea vor pleca la Dresda unde vor primi servici şi locuinţă.

— O să avem în sfîrşit de lucru — spune vesel tatăl.

— Şi eu — zice Martha.

— Tu? — o întreabă zîmbind mama.

— Da. Aţi uitat că Gretty a fugit aproape dezbrăcată. Trebuie să-i fac două rochiţe şi un costum de baie. O să avem şi o cameră de baie, mamă, nu?

MARIA ARSENE

In căminul din Blankenfeld — Berlin. Copii ai familiilor care au trecut din R.F. Germană în R.D. Germană.

Şoferul

de Gianni Rodari

— poet italian —

Mai marii, mai micii
Cu toţi să-nţeleagă:
E cel mai de seamă din lumea întreagă!
Ghiciraţi, desigur: şoferul, el este
In stare de-aşa o poveste!

Mai mare decît căpitanul de vas,
Decît şefii expreselor toate,
Transportă ba munţi de cărbune extras,
Ba grinzi din păduri depărtate.
Stăpîn pe viraje,
Pe drumuri de ţară,
Prin crînguri şi sate
Ca pasărea zboară,
Şi stă la volan, nedormit, noaptea-ntreagă
Şi-n zori se întoarce la casa lui dragă.
Copilul pe umeri
Ii sare şi-i joacă,
Şi ce bucurie
E-n stare să-i facă!
Iar tatăl, deşi-i obosit, pîn-se schimbă,
Vuind ca maşina pe umeri îl plimbă.

In romîneşte
GH. D. VASILE

Scrisorile

Scrisorile leagă uneori prietenii,
Adînci, adînci... Nici nu ştii.
Obrazul copilului care ţi-a scris.
De-i cunoşti inima, îl vezi în vis,
Şi el are nevoie de pace, de linişte,
Ii e drag cînd zboară fluturii-n linişte,
Adună timbre, învaţă poezii ori poveşti,
Lenii i-a pus căpătîiul,
Şi la-ntreceri şcolăreşti este-ntîiul.

Dacă vreodată ajungi pîn-la el,
Spune-i, copiii sînt toţi la fel,
Toţi ocrotesc cuibul de pitpalacă din grîne,
Şi, uite, bunicile sînt la fel de bătrîne,
Izvoarele la fel de curate,
Cum, nu ţi-e soră, ori frate?
Nu ştiu de ce, parcă-ţi pare rău
Că n-a fost legănat tot în leagănul tău,
Şi nu s-a scăldat în aceeaşi gîrlă strălucitoare,
Copilul dintr-un meleag depărtat
Care ţi-a scris o scrisoare...

VIOLETA ZAMFIRESCU

UMOR · UMOR · UMOR · UMOR

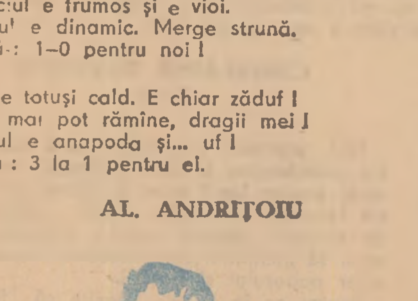

La stadion

Cine-a zis că e zăduf? Minciună.
Meciul e frumos şi e vioi.
Jocul e dinamic. Merge strună.
Iată: 1–0 pentru noi!

Ba e totuşi cald. E chiar zăduf!
Nu mai pot rămîne, dragii mei!
Jocul e anapoda şi... uf!
Iată: 3 la 1 pentru ei.

AL. ANDRIŢOIU

Vîlco

(Umor bulgar)

Nu ştim cum şi ce-i cu el
Vîlco nu-i atent de fel.
La desen, în fuga mare
Luă caietul de dictare;
Iar la cor, ca scos din fire,
Işi luă cartea de citire.
...Dar colea la masă încă
Vîlco-al nostru cînd mănîncă,
Nu ia-n furculiţă ciorbă,
Nici orezul în cociorbă!

In romîneşte de V. MARIAN

Fie după tine
(umor din R. D. Germană).

— Ernst, să nu te mai duci la Hans. E un băiat indisciplinat.
— Bine, mamă, atunci va veni el la mine.

Un elev isteţ
(umor din R. Cehoslovacă)

— Cunoşti alfabetul? — întreabă profesorul pe un elev din clasa întîia.
— Desigur.
— Atunci, te rog să-mi spui ce literă urmează după A?
— Toate celelalte litere!

Cine zboară cel mai sus

Profesorul întreabă pe elev:
— Cine zboară cel mai sus?
— Cîinele!
— De ce cîinele?!
— Pentru că mai sus decît Laika n-a zburat nimeni!

Ce este lenea
(umor din Belgia)

Profesorul a dat elevilor pentru acasă o compunere cu tema „Ce este lenea?"

A doua zi, corecta caietele. Fiecare elev trata tema în felul său. Veni la rînd şi caietul lui Charle. Il deschise şi văzu că pe prima pagină nu era scris nimic. Pe a doua la fel, pe a treia la fel, iar pe a patra era scris: „Aceasta este lenea"!

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.